

KIRMIZI

METAL KARINCA

7-11
yaş

KIRMIZI KARINCA DİYOR Kİ:

MEKTUPLARINIZ GELİYOR

Sevgili karıncalarım hepinize sevgilerimi sunarım, bana o kadar çok mektup yolluyorsunuz ki hanginize yanıt vereceğim bilemiyorum. Ben de hepsini sıraya koydum, geliş sırasına göre yanıt veriyorum. İşte Fadime kardeşinizin sorusu ve yanıtım.

Sevgili Karınca Abi,

Köşenizi keyifle okuyorum. Çok şey öğreniyorum. Elbette sizinle yüz yüze de tanışmayı, görüşmeyi çok isterim. Yazınızda kitap okumamızı istemişsiniz. Onun yanında tiyatroya gitmemizi önermişsiniz. Doğrusunu söylemek gerekirse ben pek kitap okumuyorum. Okusam bile öğretmenimizin zoruyla okuyorum. Sınavlarda okuduğumuz kitaplardan sorular soruyor. Bizler de kitap okumak zorunda kalıyoruz. Bilgisayarda oynamak daha çok hoşuma gidiyor. Orada oyunlar oynuyorum, kitap okurken oyun oynayamıyorum. Okumak bize ne kazandırır. Bunları açıklarsanız çok sevinirim. Şimdiden çok teşekkür ediyorum. Cevabınızı dört gözle bekleyeceğim. Selam ve sevgiler.

Fadime Uslu

Sevgili Fadime çok teşekkür ederim. Soyadın gibi uslu biri olduğuna eminim. Şimdi gelelim soruna. Kitap okumak dünyanın en keyifli işidir. Kendimizi vererek okuduğumuz kitapların keyfi unutulmaz. Okumak bize ne kazandırır dersin, ben kısaca çok şey kazandırır, derim. Çok şeyin içinde neler var acaba? Öncelikle insan olmamızı sağlar. Toplumda sevilen, sayılan biri oluruz. Güzel konuşuruz. Güzel düşünürüz. Yeri geldiğinde güleriz, hem de bol bol. Anlatımımız güzelleşir. Anlamamız da aynı biçimde daha bir fazlalaşır. Okumak tüm derslerde başarılı olmamızı sağlar. Sınavlarda kitap okuyanlar, bir soruyu bir kez okusun anlarlar. Kitap okumayan kişi on kere soruyu okusun anlamaz. Sınav kağıdını çevirmekten başı döner. Sonra çevremizdekileri sorgulamaya, yargılamaya başlarız. Aklımızı kullanırız. Bundan güzel ne olabilir ki... Düşünsenize çocuklar, inekler kitap okusaydı beyinleri gelişirdi. Dağ bayır gezerek oluşturduğu sütünü kolay kolay vermezdi. Şöyle derdi, ben bu sütü ne zorluklarla oluşturduğum. Bunun bir karşılığı olmalıdır. Güzel konuşan insanlar bol kitap okuyanlardır. İnsanlar kafalarındaki sözcük sayısı kadar konuşurlar. Çok kitap okuyan insanların sözcük dağarcığı da fazla olur. Bu da onların konuşmalarını güzelleştirir. Kısaca şunu söyleyebilirim: Kitap okumayanlar birbirlerinin canına okur. Sizler böyle duruma düşmemek için bol bol kitap okuyun. Önceleri zor, sıkıcı gelse de bu sıkıntıya hatırım için katlanın. Bol kitaplı günler dilerim...

Artık yalnız değilsin.
Senin arkadaşın olurum,
adın da portakal olsun
ne dersin!

Ferit AVCI

ÇOCUKLARIN HAKKI DA VAR, BİLDİRİSİ DE VAR

DÜNYA ÇOCUK HAKLARI

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi için Çocuk Vakfı'nın düzenlediği "Her Çocuk Haklarıyla Doğar" sergisinin 16. Maddesini canlandıran çizer arkadaşımız Sibel Demirtaş ve eseri.

Madde 16:

Sibel DEMİRTAŞ

Özel Yaşantının Korunması
Çocukların, özel, aile ve ev içi yaşantıları ile kurdukları iletişime yönelik dış müdahalelerden, iftira ve haksız suçlamalardan korunma hakları vardır.

TARİHÇİ KARINCA

HACİKO'NUN ÖYKÜSÜ

Japonya'nın başkenti Tokyo'da yaşayan Haciko adında bir köpek vardı. Dünyanın en sadık köpeği olarak bilinen Haciko'nun çok hüzünlü bir öyküsü vardır.

Haciko'nun sahibi Profesör Ueno onu daha bebekken sahiplenmiştir. Profesör Ueno her sabah işine giderken Haciko ona tren istasyonuna kadar eşlik eder ve akşama kadar orada bekler onu karşılar sonra birlikte dönerlermiş. Bu hep böyle devam edermiş, ama bir gün sahibi dönmemiş çünkü gittiği yerde hayatını kaybetmiş. Ama Haciko ölüm nedir bilmediği için o gün sabaha kadar onu beklemiş, ertesi gün de sonraki gün de. Hep sahibi dönecek umuduyla bıkmadan beklemiş tam tamına 9 yıl. Sonunda o da ömrünü tamamlamış ve hayata veda etmiş.

Ama Haciko'nun bu büyük sadakatini bütün dünya öğrenmiş ve bir efsane haline gelmiştir.

Bugün orada Haciko'nun ve sahibinin bir heykeli vardır burası birbirlerini sevenlerin buluşma noktası haline gelmiştir.

Haciko'nun hayatı "Bir Köpeğin Hikayesi" adıyla film bile oldu Amerikalı oyuncu Richard Gere Haciko'nun sahibini oynadı.

GÖZLÜKLÜ KARINCA

Eleştirmen

BİR ÇOCUK YAZARI: GÜLSÜM CENGİZ

Bu sayıda sizlere bir yazarımızı daha tanıtacağız, aslında iyi bir öğretmen ve şair ama siz çocuklar için de çok ama çok güzel öyküler yazıyor. Yabancı dillerde de çevrilmiş onlarca kitabı var, işte bazıları:

Kente Gelen Çam Ağacı, Arı ile Papatya, Bir Dilim Ekmek İçin, Damlacık, Doğum Günü Armağanı, Herkesin Bir İş Var, Kuşlar Kralı Kim Olacak, Aslı Okula Başladı, Doğanın Öfkesi, Hayvanlarla Konuşan Çocuk, Çilli Tavukla Allı Tavuk, Bir Kedinin Günlüğü vs.

Bizim minik kırmızı karıncalardan biri geçen gün Gülsüm Abla'nıza rastlamış ve sizin için bir söyleşi yapmış, bakalım ne sormuş o da ne yanıtlar vermiş.

Gülsüm Abla çocukken oynadığınız oyunlar nelerdir?

Benim çocukluğumda olanaklar bu kadar fazla değildi. Yoksul bir toplumun yoksul bireyleriydik, ama oyun ve düş gücü açısından çok zengindik. O nedenle şanslı bir çocukluk geçirdiğimi düşünüyorum. Neler oynadık, nelerle oynadık? İp atlama, top oynama, uçurtma uçurma, sek sek, dokuz taş, yakan top sokaklarda rahatça oynayabildiğimiz oyunlardı. Onun dışında çamurdan oyuncak yaptık; sigara ve kibrit kutularından trenler, evler yaptık. Kendi yaptığımız bez bebeklerle oynadık. Asıl önemlisi biz bütün bu oyunları arkadaşlarımızla oynadık. Arkadaşlarla oynanan oyunlar güzeldir. Birlikte okuduğumuz kitaplardan yola çıkıp serüvenleri canlandırdık... Bu konuyla ilgili düşüncelerim, İpini Kopartan Uçurtma adlı romanımın ilk bölümlerinde yer almaktadır.

Kitaplarınızın kahramanlarını çevrenizden mi seçiyorsunuz?

Çevrem deyince, toplumdaki herkes beni çevreme giriyor. İlkokul öğretmenliğim sırasında öğrencilerim, doğadaki çiçek, ağaç, hayvanlar, hatta bir yağmur damlası bile benim öykülerimin kahramanı olabiliyor. Bunlar sizin de çevrenizde olan şeyler...

Biz çocuklara neler önerirsiniz?

Okumak, okumak, okumak. Okuduğunuz kitaplar aracılığıyla yaşamınız değişecek ve zenginleşecektir. Onun ötesinde soru sormaktan, merak etmekten hiç vazgeçmeyin.

Okuyan, araştıran, soru soran ve hayata eleştirel bir gözle bakan bireyler olmanızı dilerim. Ancak böyle bireyler, içinde yaşadıkları toplumu iyiye, doğruya ve güzele doğru değiştirebilirler.

Annelere, babalara ve öğretmenlere çocuklara okumayı sevdirmeye konusunda neler söylemek istersiniz?

Çocukların kitaplarla buluşmasında ve okuma kültürünün gelişmesinde eğitimcilerin ve ebeveynlerin tutumları, örnek olmaları çok önemli. Öğretmenlik yaptığım dönemde bazı günler sınıfa elimde bir kitapla girerdim. Teneffüste öğrenciler gelip okuduğum kitaba bakarlardı. Sonra hemen kitaplık kolundaki öğrenciye adlarını yazdırıp okumak için kitap alırlardı. Anne babaların, öğretmenlerin çocuklara ve gençlere "Okuyun" demekten daha çok, kendilerinin okuyarak örnek olmaları gerektiğini söylemek istiyorum. Okuma kültürünün gelişmesinde önemli bir rolü ve işlevi olan kurumlardan biri de Kütüphaneler. Çocuk kütüphanelerinin sayısı çok az, ama Halk Kütüphanelerinde Çocuk Bölümleri var. Ebeveynlerin çocuklarını kütüphaneye götürmeleri, kendileri de abone olarak çocuklarına örnek olmaları, kütüphanelerden ücretsiz verilen kitapları kendileri ya da çocukları için almaları önemli bir adım...

NASREDDİN KARINCA Hülya ERŞAHİN

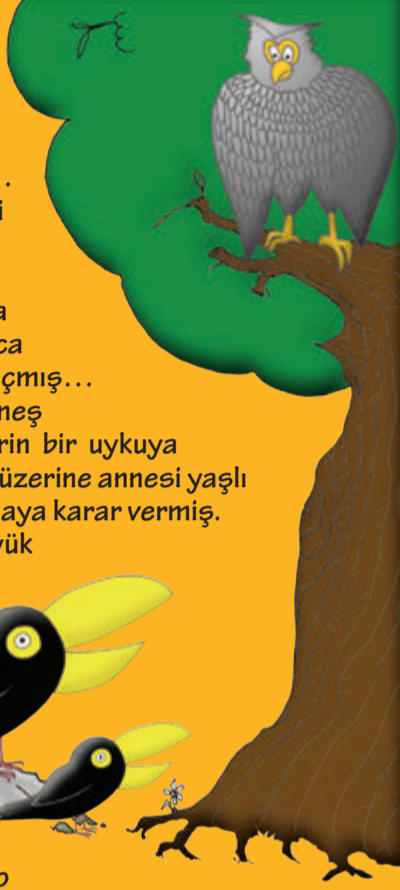
ÖYKÜCÜ KARINCA Gülsüm CENGİZ

Gece Uyumayan Kuş

Anne karga bir süredir çok üzgünmüş. Nasıl olmasın? Yumurtadan yeni çıkan yavrularından biri çok garip davranıyormuş. Anne karga onun hasta olmasından korkuyormuş. Yavru kuş, kardeşleri gibi sabahları erken kalkmıyormuş. Erken kalkmak mı? Hayır, hiç kalkmıyormuş desek daha doğru olur. Yavru kuş, güneş yeryüzünü aydınlatır aydınlatmaz gözlerini kapatıyor ve sürekli uyuyormuş. Ancak güneş, tepelerin ardında yitip ortalık karardığında gözlerini açıyormuş. Yuvadaki herkes derin bir uykuya daldığında o, kocaman gözleriyle çevresine bakıp duruyormuş. Anne kuş, bir gece uyanıp baktığında yine onun uyanık olduğunu görünce sormuş. -Neden uyumuyorsun yavrum? Bak herkes uyuyor. Yalnız başına canın sıkılmıyor mu? Yavru onu bilgece sözlerle yanıtlamış. -Uykum yok anneciğim. Hem ben kendimi hiç yalnız hissetmiyorum. Baksana ay bana gülümsüyor. Ortalık böylesine sessizken gökyüzündeki pırl pırl yıldızları izlemeyi de çok seviyorum. Gece orman çok güzel. -Orman gündüz de güzeldir. Güneş ışıkları yeryüzünü pırl pırl aydınlatır. Onun ışığıyla çimenler yeşerir, çiçekler açar. Bütün canlılar neşelenir. Yakında uçmayı öğreneceksiniz.

Kardeşlerinle birlikte uçar, oyunlar oynarsınız. Haydi şimdi yum gözlerinizi... Yavru, annesini üzmemek için gözlerini kapatmış. Ama annesi uyuyunca gözlerini yine açmış... Sabah olup güneş doğunca da derin bir uykuya dalmış. Bunun üzerine annesi yaşlı kargayı çağırmaya karar vermiş. Ormandaki büyük ağaçta yaşayan yaşlı karga

çok bilgiliymiş. Hasta kuşları o

iyileştirmiş. Yaşlı karga gelince, anne karga, yavrusunu güçlükle uyandırmış. Ama yavru gözlerini bir türlü açamıyormuş. -Güneş gözlerimi kamaştırıyor. Oysa ayın ışığı yumuşacık, diye sızlanmış. Yaşlı karga bunu duyunca yavruya dikkatlice bakmış. Ondan ötmesini istemiş. Ama yavru, bir karga gibi ötmesini de becerememiş. Yaşlı karga onu iyice inceledikten sonra anne kargaya; -Yavru hasta değil, demiş. -Ama kardeşlerinin yaptığı hiçbir şeyi yapamıyor, demiş anne karga. -Yapmıyor, çünkü o bir karga yavrusu değil, demiş yaşlı karga. Sonra da sözlerini sürdürmüştü. -O bir baykuş yavrusu. Bütün baykuşlar gibi gündüz uyuyor ve geceleri uyanıyor. Sanırım bu yavru, üstteki baykuş yuvasından yuvanıza düşen yumurtadan çıkmış. Siz de onu kendi yavrunuz sanmışsınız... Sonra ne mi olmuş? O günden sonra yavru baykuş, gündüzleri karga yuvasında, geceleri baykuş yuvasında yaşamış. Kendisini çok seven iki ailesiyle de mutlu bir yaşam sürmüştü.

PROFESÖR KARINCA

Resimde gördüğünüz hayvanları söyleyin

Yanıt: Fil, Keçi, Salyangoz, Horoz, Kaz, Yılan

GENÇ KARINCALAR

Medine ŞEKER

NEŞET

İsmi Neşet,
Yaşıttım bir çocuk.
Annesi onu doğururken ölmüş,
Kendini bildi bileli öksüz.
Ben okula giderken,
Çoktan açmış oluyor tamirhaneyi.

Babası ustasına,
"Eti senin kemiği benim" diyerek,
Teslim etmişti ona,
Bir kabahat işlediğinde,
Buna güvenerek dövüyor herhâlde ustası..

Ah Neşet kardeşim,
Sözler bazen yetersiz geliyor,
Kim muasır medeniyetten bahsetse,
Gözlerimden yaşlar süzülüyor,
Herkesin terlediği havalarda,
Ben öylesine üşüyorum ki!...

Enver Tuna ORMANCI

12 Haziran Dünya Çocuk işçiliği ile mücadele gününde çocuk hakları ile ilgili Çocuk Vakfının "HAKLARI ÇALINMIŞ ÇOCUKLAR" sergisinden güzel bir fotoğraf.

"Benim iki bacağım, bir pantolonum var. Siz kaç bacaklısınız? Yoksa kırkayak mısınız?"

Nursel DURUER

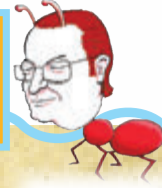
Ara GÜLER

RESSAM KARINCILAR İŞ BAŞINDA

Asuman KÜÇÜKKANTARCI - Coşkun GÖLE

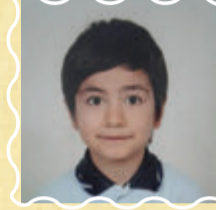
Eymen KURTOĞLU

Ceyda AKYOL

Ferit AKYOL

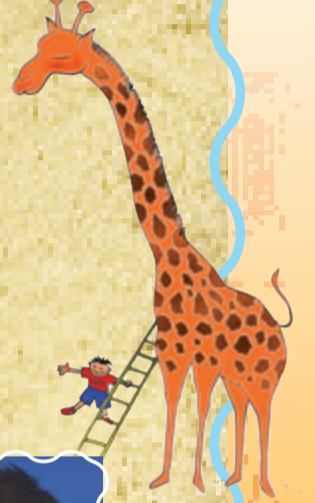
Zehra VELİOĞLU

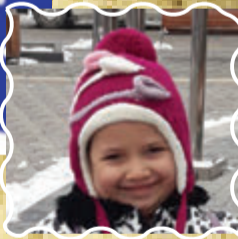
Medine AKYOL

Muhammet Yusuf ULUSAL

Azra ATAK

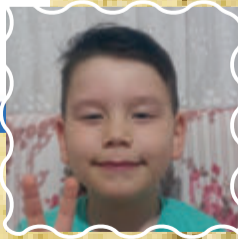
Efecan ÇAYLAK

Sümeyye ACAR

Muhammed Emin KALAFAT

Ömer ERGÜN

Yusuf TURAN

